

չունէր տակաւին։ Եւ վերջապէս եթէ մեծ Հայր ԶԳԹին այդքան ցրիստոնէից բազմութիւն ուսենալին՝ եպիսկոպոսով հանդերձ, կարելի չէր՝ որ կէս դար վերջ ազգովին դարձին սկիզբը՝ հօտ և հովիւ բոլորովին անհետ լինէին, ինչպէս եղած պիտի տեսնենց յետոյ։

Ամփոփելով, այն բոլոր աթոռներն ու եպիսկոպոսներ, զորս աւանդութիւնը կ'ընծայէ մեծ Հայաստանի՝ առաջեալներէն սկսելով մինչև ցլուսաւորիչ, ուղղակի կը հակառակին հին վաւերական պատմութեան, որ անոցմէ ոչ միոյն գոյութիւնը չի արդարացներ։

Հ. Վ. ՀԱՅՈՒՆԻ

«ԱՐՄԵՆԻԱ» ԵՒ «ԷՐՄԵՆԻԱ»

Յարգելի Պր. Արշակ Սաֆրաստեան Ապագայի մէջ հետարրբական գրախօսական մը ունի զերման գիտնական լինման-Հառապոտի ստուար մէկ երկին՝ «Արմենien einst und jetzt» ի վրայ։ Երկու հատորէ բազկացեալ այս գործին առաջինը հրատարակուած է արդէն 1910ին, իսկ երկրորդը ահա նոր լոյս կը տեսնէ։ Ինչպէս կ'երևայ, Պր. Արշակ Սաֆրաստեանի յօդուածաշարը գեռ պիտի շարունակուի, հետևարար յարմար կը դատեն չսպասել գրախօսականին վերջին, այլ այսօր իսկ զբէ Արմենիա և լինմանիա բաներով վրայօց, քանի որ ատոն մասին Պր. Սաֆրաստեան իր խօսքը լմցուացած կ'երևայ։ Յարգելի յօդուածագիրը Ապագայի 18 տեկա. 1926ի թիւն մէջ կը գրէ. «... Պիսիթունի ժայռ այդ նշանաւոր արձանագրութեան (Դարեհն) նորագոյն և խորունկ ուսանողն է գերմանացի Ֆրանց Վայսրախ, որ վերսանի ըննութեան էնթարկելով Դարեհի այդ բեւեռազիրը, գտաւ որ պարսիկ թագաւորը կը գործածէ է երկու ձեւ Հայաստանի վերաբերմամբ»։

Ան կը յիշէ նախ «Արմենիա» կոչումն և ապա «Էրմենիա», երկուքով ալ ակնարկ կելով Հայաստանի որպէս աշխարհազբական միաւոր։

Թէ արդեօց լինման-Հառապոտ ալ էր-մենիա ձեւը կը գործածէ, անծանօթ է ինձի, սակայն երբ Պր. Սաֆրաստեան կը յիշէ, որ Ֆ. Հ. Վայսրախն գործածեր է լինմանիա ձեւը, Դարեհի արձանագրութիւնները ուսումնական պահուած պահուած պահուած էնթարած գլուխութիւնը վարատելու համար ատիկա, ըսեմ, որ Պրոֆ. Դր. Ֆ. Հ. Վայսրախն իր երկերուն մէջ՝ որոնք բանի մը անզամներ հրատարավ կուելով աւելի ճոփացած են, չէ՞ գործածած լինմանիա ձեւը։ Աւելի վատահ ըլլար է համար զիմեցի իրեն, զիմանական բաւեկամիս, որ իր կարգին հաստատեց ինձի, թէ իր Դարեհնեան արձանագրութիւններուն թարգմանութեանց մէջ չէ՞ գործածած լինմանիա ձեւը, որ համեմատարար նոր բառ մըն է։ Արդարեւ Դարեհի արձանագրութիւնները (520 Ք. ա.) միայն կը յիշեն Արմենիա, Արմենիա ձեւերը են։ Սաորեւ կու տամ երեք լզուան այդ արձանագրութիւններուն՝ Հայաստանը և Հայերը բնորոշող բաները։

Հայաստան Հինգանկան կամաց էլեմենտները
Արմենիա ի հարմինս այս Արարատ
Հայ Արմենիկա

Ինչպէս կ'երևայ, անկարելի է լինմանիա ձեւը զննել այս բառերուն մէջ, հետեւարար ամփոփելով պէտք է ըսեմ, որ Դարեհն գործածած է միայն Արմենիա և այլ ձեւերը, և թէ լինմանիա համեմատարար նոր բառ մըն է, որ հաւանօրէն Արմենիայի ազաւածեալ մէկ ձեւն է։

Լայպցիգ, 15 մայ. 1927 ԲԱՆՈՐ ԳՐԵԿԱՐ

1. Die Keilinschriften der Achämeniden, von Weissbach.

Die Achämenideninschriften zweiter Art, Leipzig 1890 v. W.

Die altpersische Keilinschriften, Leipzig 1908; v. W. u. W. Bang.